

פרק כ"ד – הברית בשכם

Epilogue 2: Chapter 24 – The Brit in Shechem - Who is Yehoshua Talking to?

שאמר יעקב לבניו בשכם הסירו את אלהי הנכר אשר בתוכם:

Joshua assembled them at Shechem and not at Shiloh, even though the Ark was there:

Perhaps by Divine command, so that they would make the covenant at Shechem, for there Abraham our forefather first paused when he entered the land, as it is written: *"And Abram passed through the land until the place of Shechem"*.

Additionally, because a great miracle occurred there for Jacob our forefather, so that they would remember it and cleave to God alone. Additionally, because the first portion of inheritance that Jacob had in the Land of Israel was in Shechem, where he purchased a parcel of land from the sons of Hamor, the father of Shechem. And there Joshua said to them, *"Remove the foreign gods that are in your midst,"* just as Jacob said to his sons in Shechem, *"Remove the foreign gods that are among you."*

4. רד"ק יהושע כד:כו

(כו) תחת האלה ... ובמדרש כי היא האלה שטמן תחתיה יעקב אלהי הנכר כמו שכתוב ויטמן אותם יעקב תחת האלה אשר עם שכם...

אשר במקדש ה' - הבית שהיה שם הארון בשכם קראו מקדש לקדושת הארון שהיה שם לשעה:

"Under the oak" – ...And in the Midrash [it is said] that **this is the oak under which Jacob buried the foreign gods**, as it is written: *"And Jacob hid them under the oak that is by Shechem"* (Genesis 35:4).

"Which is in the Sanctuary of the LORD" — the house in which the Ark was located at Shechem was called a *Sanctuary* because of the sanctity of the Ark that was there temporarily.

1. רד"ק יהושע כד:א

ויאסוף יהושע – פעם אחרת, כי הנה כתב למעלה: ויקרא יהושע לכל ישראל (יהושע כ"ג:ב), אלא אסף אותם פעם אחרת והוכיחם פעם ושנים כדי שיהיו נזהרים לשמור התורה.

"And Joshua assembled" — an additional time. For it was already written earlier, *"And Joshua called all Israel"* (Joshua 23:2). Rather, he assembled them again and rebuked them once and twice, so that they would be careful to observe the Torah.

2. רד"ק שם

ויתיצבו לפני האלהים - נראה שהביאו ארון האלהים שם כדי לכתוב הברית לפני הארון כמו שאמר ויכתוב יהושע בספר תורת אלהים. נראה כי שם היה הארון שבו ספר התורה

"And they stood before God" — it seems that the Ark of God was brought there, in order to make the covenant before the Ark, as it says, *"And Joshua wrote [these words] in the Book of the Torah of God."* It seems, therefore, that the Ark containing the Torah scroll was there.

3. רד"ק שם

ואספם יהושע שכם ולא שילה שהיה הארון שם: אולי על פי הדבור עשה זה שיכרתו הברית בשכם כי בו נתעב אברהם אבינו תחלה כשנכנס לארץ כמו שכתוב ויעבור אברם בארץ עד מקום שכם ועוד כי שם נעשה נס גדול ליעקב אבינו ושיזכרו אותו וידבקו בה' לבדו

ועוד כי תחלת הנחלה אשר היה ליעקב בארץ ישראל בשכם היה שקנה חלקת השדה מיד בני חמור אבי שכם ושם אמר להם יהושע הסירו את אלהי הנכר אשר בקרבכם כמו

6. בראשית לה (יעקב בשכם)

(א) ויאמר אלהים אל יעקב קום עלה בית אל ושב שם ועשה שם מזבח לאל הנראה אליך בברכת מפני עשו אחיך: (ב) ויאמר יעקב אל ביתו ואל כל אשר עמו הסרו את אלהי הנכר אשר בתכם והטהרו והחליפו שמלתיכם: (ג) ונקומה ונעלה בית אל ונעשה שם מזבח לאל העלה אתי ביום צאתי ויהי עמדי בדרך אשר הלכתי: (ד) ויתנו אל יעקב את כל אלהי הנכר אשר בידם ואת הנזמים אשר באזניהם ויטמן אותם יעקב תחת האלה אשר עם שכם:

And God said to Ya'aqov, Arise, go up to Bet-el, and dwell there: and make there an altar to God, Who appeared to thee when thou didst flee from the face of 'Esav thy brother. Then Ya'aqov said to his household, and to all that were with him, Put away the strange gods that are among you, and make yourselves clean, and change your garments: and let us arise, and go up to Bet-el; and I will make there an altar to God, Who answers me in the day of my distress, and was with me in the way on which I went. And they gave to Ya'aqov all the strange gods which were in their hand, and all their earrings which were in their ears; and Ya'aqov hid them under the oak which was by Shechem.

5. יהושע כד (יהושע בשכם)

(כג) ועתה הסירו את אלהי הנכר אשר בקרבכם והטו את לבבכם אל ה' אלהי ישראל:

(כו) ויכתב יהושע את הדברים האלה בספר תורת אלהים ויטח אבן גדולה ויקימה שם תחת האלה אשר במקדש ה':

(23) Now therefore put away the strange gods which are among you, and incline your heart to Hashem, the God of Israel. (26) And Joshua wrote these words in the book of the law of God; and he took a great stone and set it up there under the oak that was by the sanctuary of Hashem.

7. רלב"ג יהושע כד:א

ועוד זכר אח"כ שכבר אסף יהושע כל שבטי ישראל שכמה... *"And he further mentioned afterward that Joshua had already assembled all the tribes of Israel to Shechem ..."*

8. רש"י יהושע ח:ל (וכן רד"ק ועוד הרבה)

אז יבנה וגו' - פרשה זו כתובה מוקדם ומאוחר, שמיים שעברו את הירדן עשה כן.

Then [Yehoshua] built. This *parasha* is not in chronological order, [for Yehoshua built the altar] on the day they crossed the Jordan river.

9. מלבי"ם יהושע ח:ל

אז יבנה – כפי הפשט עשה מעשה זאת אחר מלחמת העי, וכפי סדר הכתובים.

10. ירושלמי סוטה פ"ז דף כא עמוד ג/ה"ג

דריבי ישמעאל אמר. כל ביאות שנאמרו בתורה לאחר ארבע עשרה שנה נאמרו. שבע שכיבשו ושבע שחילקו. ודכוותה לא נאמרו ברכות וקללות אלא לאחר ארבע עשרה שנה.

התיב רבי חנניה קומי רבי מנא. והכתיב והיה בעברכם את הירדן תקימו את האבנים האלה.

אמר ליה. אבנים הקימו אותן מיד. ברכות וקללות לאחר ארבע עשרה שנה נאמרו.

For Rabbi Ismael said, any "comings" which were said in the Torah refer to after fourteen years, seven during which they conquered and seven during which they distributed. Therefore, blessings and curses were recited only after fourteen years. Rabbi Hanania objected before

Rebbi Mana: Is it not written, "It shall be when you cross the Jordan you shall erect these stones"? He said to him, they erected the stones immediately, but blessings and curses were said only after fourteen years.

11. יהושע ח:לג

וְכָל־יִשְׂרָאֵל וְזִקְנָיו
מָזָה | וּמָזָה | לְאֶרֶן ...
וְשִׁטְרִים | וְשִׁפְטָיו עַמִּידִים

And all Yisra'el, and their elders, and officers, and their judges, stood on this side the ark...

12. מכות כב ע"א

כְּגוֹן דָּאָמַר "שְׁבוּעָה שְׁלֹא אֲחֲרוֹשׁ בַּיּוֹם טוֹב!" הִתָּם לָא קָא חֲלָה שְׁבוּעָה, מוֹשְׁבָע וְעוֹמֵד מֵהֵר סִינִי הוּא.

13. דברים כח:סט

These are the words of the covenant, which the Lord commanded Moshe to make with the children of Yisra'el in the land of Mo'av, besides the covenant which he made with them in Horev.

15. בראשית לד:יג

And the sons of Ya'aqov answered Shekhem and Hamor his father with cunning, because he had defiled Dina their sister, and they spoke:

(ה) וַיִּסְעוּ וַיְהִי חַתָּת אֱלֹהִים עַל־הָעָרִים אֲשֶׁר סָבִיבוֹתֵיהֶם
וְלֹא רָדְפוּ אַחֲרַי בְּנֵי יַעֲקֹב :

When Judah saw this, he leapt into the ranks of the warriors fighting them and first struck down **Yashuv, king of Tapuach**, who was covered from head to toe in iron and bronze. He rode a horse and hurled spears with both hands, forward and backward, never missing his target, for he was exceedingly strong. When Judah saw him, he did not fear him or his might. He ran toward him, took a stone from the ground weighing sixty sela'im, and hurled it at him from a distance of two-thirds of a ris (one hundred seventy-seven and one-third cubits). The king was charging toward Judah, clad in iron armor and throwing spears. Judah struck him with the stone upon his shield and knocked him from his horse. As he tried to rise, Judah ran to kill him before he could stand, but the king quickly rose and engaged Judah in battle, shield against shield. He drew his spear and sought to sever Judah's head. Judah raised his shield to meet the blow, received the strike, and the shield split in two. What did Judah do? He seized the king's spear, struck him with it, severed both

כִּיֹּן שָׂרָאָה יְהוּדָה בָּד קֶפֶץ לַתּוֹף מַעְרַכַת הַגִּלְגַּלִּים הַנִּלְחָמִים עִמָּהֶם וְהָרָג בַּתְחִלָּה לִישׁוֹב מִלֶּדֶת תַּפּוּחַ שֶׁהָיָה מִכֶּסֶה מֵרָאשׁוֹ וְעַד רִגְלָיו בְּבִרְזֵל וּבִנְחָשֶׁת וְהָיָה רֹכֵב עַל הַסּוּס וְהָיָה מוֹרָה חֲנִיתוֹת בְּשֵׁתֵי יָדָיו מֵעַל הַסּוּס לִפְנֵיו וּלְאַחֲרָיו, לֹא יַחְסִיָּא בְּכָל מָקוֹם שֶׁהָיָה מְטִיל, כִּי הָיָה גְבוּהָ בְּכַחוֹ לִירוֹת בְּשֵׁתֵי יָדָיו. כִּיֹּן שָׂרָאָה יְהוּדָה לֹא נִתְרַא מִמֶּנּוּ וְלֹא מִגְּבוּרָתוֹ. קֶפֶץ וְרָץ לִקְרָאתוֹ, נָטַל אֶבֶן מִן הָאֶרֶץ (בִּשְׁקָלָהּ) [מִשְׁקָלָהּ] שְׁשִׁים סָלְעִים, וְהִשְׁלִיכָהּ עָלָיו, וְהוּא הָיָה רָחוֹק מִמֶּנּוּ שְׁנֵי חֻלְקֵי רִיס שֶׁהוּא מֵאָה שְׁבַעִים וְשֶׁבַע אַמּוֹת וְיִשְׁלִישׁ וְהוּא הָיָה בָּא לִקְרָאתָּ יְהוּדָה מִקֶּשֶׁט בְּכָלִי בְּרִזֵּל וּמוֹרָה חֲנִיתוֹת וְהִכְהוּ יְהוּדָה בְּאַתָּה הָאֶבֶן עַל מַגְנוֹ וְהִפִּילוֹ מִן הַסּוּס. כִּיֹּן שָׂרָאָה לָקוּם רָץ יְהוּדָה וּבִקֵּשׁ לְהִרְגוֹ קֹדֶם שֶׁיָּקוּם מִן הָאֶרֶץ וְהוּא מֵהָרָ וְעָמַד עַל רִגְלָיו לִקְרָאתָּ יְהוּדָה וְעָרָף מִלְחָמָה כִּנְגְּדוֹ מִגְּנוֹ מוֹל מַגְנוֹ וְשָׁלַף כִּידוֹנוֹ וּבִקֵּשׁ לַחֲתוֹף רֹאשׁ יְהוּדָה, וְיְהוּדָה הָרִים מִגְּנוֹ לִנְגְּדֵי הַכִּידוֹן וְקִבֵּל הַכָּתָת הַכִּידוֹן וַיִּסַּס הַמָּגֶן לְשֵׁנָיִם. מָה עָשָׂה יְהוּדָה, גָּזַל וְהִכְהוּ בַּכִּידוֹנוֹ וְקִטַּע שְׁתֵּי רִגְלָיו לְמַעַלָּה מִן הַחֶסְרִסוּלִים וְאָז נָפַל לְאֶרֶץ וּכְיִדּוֹנוֹ נָפַל מִיָּדוֹ וְקֶפֶץ וְקִטַּע רֹאשׁוֹ.

his legs above the ankles, and he fell to the ground. His spear dropped from his hand, and Judah leapt and cut off his head.

While Judah was removing his armor, **nine companions** of the king came upon him. The first to arrive Judah struck on the head with a stone, and his shield fell from his hand; Judah took it and stood to face the remaining

eight.

Levi, his brother, arrived and stood with him, hurled a stone, and killed **Elon, king of Gaash**. Judah killed the remaining eight, and **Jacob their father** approached and killed **Ziruri, king of Shiloh**. None of them could stand against the sons of Jacob; they no longer had the heart to fight, only to flee. The sons of Jacob pursued them, and **Judah alone killed one thousand men that day before sunset**. The rest of Jacob's sons left Tel Shechem, where they had been stationed, and pursued them into the hill country until they reached the city courtyard. Before the city courtyard they fought a battle even fiercer than the one in the Valley of Shechem. Jacob shot arrows and killed **Pirathon, king of Hazer, Pasusi, king of Sartan, Laban, king of Aram, and Shever, king of Mahanayim**. Judah was first to scale the wall of Hazer. Four mighty warriors fought him before **Naphtali** reached him, climbing after him. Before Naphtali ascended, Judah killed those four warriors. Naphtali leapt up after him. Judah stood on the right side of the wall and Naphtali on the left, and they began killing among them. The rest of Jacob's sons jumped up and followed, broke the city that day, captured Hazer, killed all its warriors, spared no one, and took all the captives.

On the **second day** they went to **Sartan**, where they faced a fierce battle. It was a high city on a lofty mound, crushing all who approached it. There was no place to engage near the wall, for the rampart was strong and exceedingly high. That day they conquered it, ascended the wall—Judah first from the east, Gad from the west, Simeon and Levi from the north, Reuben and Dan from the south. Naphtali and Issachar came forward and set fire to the gate bolts. They fought fiercely on the wall until more of their comrades joined them. Judah captured the tower, ascended to its top, and killed two hundred men on its roof before the people of the city fled. They captured and killed all the nations there, spared no one because they were fierce and hardened warriors, took all the captives, and returned.

On the **third day** they went to **Tapuach** in the morning. While gathering the captives, the people of Shiloh came to fight them. They armed themselves, went out against them, and killed them all before midday. They entered Shiloh after the women, gave them no chance to resist, captured the city that day, and brought out all the captives to their comrades left in Tapuach, along with the spoil of Tapuach.

On the **fourth day** they passed opposite the camp of **Shever**. The men there came out to rescue the captives, descended into the valley, but Jacob's sons gathered, pursued them, and killed them before they could climb back up. That day the men of Shever also came out throwing stones; they captured them, killed all the warriors, rescued all the captives, and joined them to those already with them.

On the **fifth day** they went to **Gaash**, for they heard that a great Amorite force had assembled there. Gaash was a strong city, one of the royal cities of the Amorites. They fought it until midday and could not capture it because it had **three walls**, one inside another. They taunted and harassed them. At that moment Judah's wrath flared, the spirit of a mighty warrior entered him, and he leapt with all his strength and was first upon the wall. There Judah nearly died; had Jacob his father not been there, he would have been killed. Jacob drew his bow and killed to the right and left—stones hurled from one side, warriors pressing from the other—until they sought to cast Judah down from the wall. When **Dan** ascended, they drove them back somewhat; **Naphtali** followed third. Simeon and Levi captured the western side, and the five of them pressed on relentlessly, killing many until **a stream of blood flowed like a torrent**. They captured the city at sunset, killed all the warriors that day, took the captives, and rested outside the city from exhaustion.

On the **sixth day** all the Amorites gathered and came without weapons, bowing down and begging for peace. Jacob made peace with them. They gave gifts and tribute for all their lands, returned all the captives, and sent back to Jacob's sons all the flocks they had taken, two for one. Jacob turned toward **Timnah**, Judah toward **Arbel**, and from then on they remained at peace with the Amorites.

וְעַד שֶׁהָיָה חוֹלֵץ שְׂרִינּוֹ בָּאוּ עָלָיו תִּשְׁעָה חֲבֵרָיו. הָרָאשׁוֹן שֶׁהִגִּיעוּ נָטַל יְהוּדָה אֶבֶן וְהִכָּהוּ אֶת רֹאשׁוֹ וּמָגְנוֹ נָפַל מִיָּדוֹ וּלְקָחוּ יְהוּדָה, וַעֲמַד לְקִרְאֵת הַשְּׂמוּנָה. וְלֹא אַחֲרָיו הִגִּיעַ וְבָא וַעֲמַד אֶצְלוֹ וְיָרָה אֶבֶן וְהָרָג לְאִילָנוֹ מִלֵּד גַּעֲשׁ. וְיְהוּדָה הָרָג כָּל הַשְּׂמִנָּה וַיַּעֲקֹב אֲבִיו קָרַב וְהָרָג לְזִירוֹי מִלֵּד שִׁילָה וְכָלֵם לֹא קָמוּ לְקִרְאֵת בְּנֵי יַעֲקֹב, וַעֲוֹד לֹא הָיָה לָהֶם לֵב לַעֲמֹד אֵלָּא לָנוֹס. וּבְנֵי יַעֲקֹב רָדְפוּ אַחֲרֵיהֶם וְהָרָג מֵהֶם יְהוּדָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶלֶף קָדָם שִׁיבָא הַשְּׂמֵשׁ. וַיִּשָּׂא בְנֵי יַעֲקֹב יָצְאוּ מִתֵּל שָׂכָם מִן הַמָּקוֹם שֶׁהָיוּ עוֹמְדִין בְּצִדוֹ וַרְדְּפוּ אַחֲרֵיהֶם בָּהָר עַד שֶׁיָּצְאוּ לַחֲצַר הָעִיר. וּלְפָנֵי חֲצַר הָעִיר הָיָה לָהֶם מִלְחָמָה כְּבִדָּה מִן אוֹתָהּ הַמִּלְחָמָה שֶׁנִּלְחֲמוּ עִמָּהֶם בְּבִקְעַת שָׂכָם. וְיָרָה יַעֲקֹב חֲצִים וְהָרָג לְפָרְעֵתוֹן מִלֵּד חֲצִיר וּפְסוֹסִי מִלֵּד סֶרְטָן וְלֵלָב מִלֵּד אֲרָם לְשִׁבְר מִלֵּד מִהֲנֵהִי. וְיְהוּדָה הָיָה רֹאשׁוֹן וְעָלָה לְחוֹמָה שֶׁל חֲצִיר וְאַרְבָּעָה גִבּוֹרִים עָרְבוּ מִלְחָמָה עִם יְהוּדָה קָדָם שֶׁהִגִּיעַ נִפְתָּלִי אֶצְלוֹ, שֶׁהָיָה עוֹלָה אַחֲרָיו. וְטָרַם שֶׁעָלָה הָרָג לְאוֹתָם אַרְבָּעָה גִבּוֹרִים וְנִפְתָּלִי קִפֵּץ וְעָלָה אַחֲרָיו. עָמַד יְהוּדָה לִימִין הַחוֹמָה וְנִפְתָּלִי לְשִׁמְאַל הַחוֹמָה וְהִתְחִילוּ לְהִרְגֹּם בָּהֶם. וַיִּשָּׂא בְנֵי יַעֲקֹב דָּלְגוּ וַעֲלוּ אַחֲרֵיהֶם וַיִּשְׁבְּרוּ אוֹתָן בַּיּוֹם הַהוּא וּכְבָּשׁוּ לְחֲצֵר. וְהָרָגוּ כָּל הַגִּבּוֹרִים וְלֹא הֵנִיחוּ אִישׁ שְׂלָא הִרְגוּהוּ וַיִּשְׁבּוּ כָּל הַשִּׁבְיָ. בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי הִלְכוּ לְסֶרְטָן וְגַם בָּהּ הָיָה עִמָּם מִלְחָמָה כְּבִדָּה עִיר גְּבוּהָה וְתֵלָה גְבוּהָה וְכַתְּשָׁה לְכָל מִי שֶׁקָּרַב אֶצְלָהּ, וְלֹא הָיָה מָקוֹם לְקָרַב אֶצֶל הַחוֹמָה, מִשּׁוֹם שֶׁחֹזֵק הָיָה הַשּׁוֹר וְגְבוּהָ מֵאֵד וְלֹא הָיָה מָקוֹם לְלָכְדָה. בַּיּוֹם הַהוּא כָּבָשׁוּ אוֹתָהּ וַעֲלוּ לְחוֹמָה וְקָדָם יְהוּדָה וְעָלָה רֹאשׁוֹן מִן הַמִּזְרָח, גָּד עָלָה מִן הַמַּעֲרָב, עָלּוּ שְׂמֵעוֹן וְלֹא מִן הַצִּפוֹן, עָלּוּ רְאוּבֵן וְדָן מִן הַדְּרוֹם. קָרְבוּ נִפְתָּלִי וַיִּשְׁשָׁקֵר וַיְהַדְּלִיקוּ צִירֵי הַשְּׂעָרִים. וְעַל הַחוֹמָה הָיָה עִמָּם מִלְחָמָה כְּבִדָּה עַד שֶׁעָלָה סִיעַת חֲבֵרֵיהֶם שָׁם. עָמְדוּ לִנְגֹּד עַל הַמִּגְדָּל קָדָם שֶׁכָּבָשׁ יְהוּדָה אֶת הַמִּגְדָּל. וְאַחַר כֵּן עָלָה יְהוּדָה לְרֹאשׁ הַמִּגְדָּל וְהָרָג מְאוֹתָם אִישׁ עַל גַּג הַמִּגְדָּל טָרַם שֶׁיָּרְדוּ מִמֶּנּוּ כָּל בְּנֵי הָעִיר, לְכָדוּ וְהָרָגוּ כָּל הַגּוֹיִם וְלֹא חָתְיוּ מֵהֶם אִישׁ, מִפְּנֵי שֶׁהֶאֱנִשְׁיִם חֲזָקִים וְקָשִׁים הָיוּ לְמִלְחָמָה, וְהוֹצִיאוּ כָּל הַשִּׁבְיָ מִשָּׁם וְחִזְרוּ לְאַחֲרֵיהֶם וְהִלְכוּ לְתַפּוּחַ מִפְּנֵי שֶׁיָּצְאוּ אֲנָשִׁי תַּפּוּחַ לְהַצִּיל מִיָּדָם הַשִּׁבְיָ שֶׁלְקָחוּ מִחֲצַר הָעִיר. וְהִלְכוּ מִשָּׁם לְאַרְבֵּל וְהָרָגוּ לְאוֹתָם אֲנָשִׁים שֶׁיָּצְאוּ לְהַצִּיל הַשִּׁבְיָ.

בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי הִלְכוּ לְתַפּוּחַ בַּעַת הַבֶּקֶר. וְכֹאשֶׁר הָיוּ מִקְבָּצִים הַשִּׁבְיָ וּבְנֵי שִׁילָה בָּאוּ אֶצְלָם לַעֲשׂוֹת מִלְחָמָה אִזּוּ חָלְצוּ עִמָּם וַיִּצְאוּ אַחֲרֵיהֶם וְהָרָגוּ כָּלֵם קָדָם חֲצוֹת הַיּוֹם, וְנִכְנסוּ אַחֵר הַנְּשִׁים לְתוֹךְ שִׁילָה וְלֹא נָתְנוּ לָהֶם יָד לַעֲמוֹד. בּוֹ בַּיּוֹם לְכָדוּ הָעִיר וְהוֹצִיאוּ כָּל הַשִּׁבְיָ לְסִיעַת חֲבֵרֵיהֶם שֶׁהֵנִיחוּ בְּתַפּוּחַ, בָּאוּ אֶצְלָם וַעֲמָהֶם שָׁלַל תַּפּוּחַ.

בַּיּוֹם הָרְבִיעִי הָיוּ עוֹבְרִים נֶגֶד מַחֲנֵה שְׁבִיר. יָצְאוּ אִף הֵם לְהַצִּיל אֶת הַשִּׁבְיָ וַיָּרְדּוּ מֵהֶם תוֹךְ הַבִּקְעָה וְקָבְצוּ וַעֲלוּ אַחֲרֵיהֶם וְהָרָגוּם קָדָם שֶׁעָלָה הַמַּעֲלָה. בּוֹ בַּיּוֹם יָצְאוּ אֲנָשִׁים מִמַּחֲנֵה שְׁבִיר לִנְגֹּדָם, הָיוּ מְשִׁלְכִים עֲלֵיהֶם אֲבָנִים. בּוֹ בַּיּוֹם לְכָדוּם וְהָרָגוּ כָּל הַגִּבּוֹרִים וְהַצִּילוּ לְכָל הַשִּׁבְיָ וַדְּבִקוּהוּ לְאוֹתוֹ שֶׁהָיָה עִמָּהֶם.

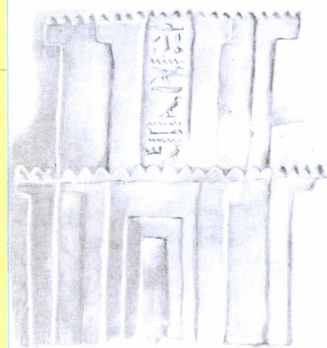
בַּיּוֹם הַחֲמִישִׁי הִלְכוּ לְגַעֲשׁ, מִשּׁוֹם שֶׁשְׂמֵעוֹן שֶׁנֶּאֱסָפוּ שָׁם עִם רַב מִן הָאֲמּוֹרִיִּים וְהָיוּ אוֹמְרִים שֶׁהָיוּ בָּאִים עֲלֵיהֶם. וְעִיר חֲזָקָה הָיְתָה גַּעֲשׁ, אֲחַת מִן עָרֵי מַלְכֵי הָאֲמּוֹרִיִּים. לְכָדוּ לָשׁם וַיָּרְכוּ מִלְחָמָה עִם הָעִיר עַד חֲצוֹת הַיּוֹם, וְלֹא יָכְלוּ לְלָכְדָהּ מִפְּנֵי שֶׁשְׂלַשׁ חוֹמוֹת הָיוּ לָהּ חוֹמָה לְפָנִים מַחוּמָה, וְהִתְחִילוּ מִצָּעְרִין לָהּ וְהָיוּ מִחֲרָפִין לָהּ. בְּאוֹתָהּ שַׁעַר עָלְתָה חֲמַתוֹ שֶׁל יְהוּדָה וְרוּחַ קִנְאָתָה גְּבוּרָה נִכְנְסָה בּוֹ וְקִפֵּץ בְּכָל כַּחוֹ וְעָלָה רֹאשׁוֹן לְחוֹמָה. וְשָׁם הִגִּיעַ יְהוּדָה לְמוֹת, אֵלּוֹ לֹא הָיָה יַעֲקֹב אֲבִיו שָׁם הָיָה נְהָרָג, שֶׁהוּא מִשָּׁד בְּקִשְׁתּוֹ וְהָרָג מִן יָמִין וּמִן שְׂמָאל, מִן יָמִין הָיוּ מְשִׁלְכִין עָלָיו אֲבָנִים, וּמִן שְׂמָאל וּמִלְפָּנָיו הָיוּ עוֹמְדִין לְמִלְחָמָה וְכָל הָיוּ מְבַקְשִׁין לְטָרְדוֹ מִן הַחוֹמָה. וְכֹאשֶׁר עָלָה דָן אַחֲרָיו הִבְרִיחוּם מֵעַט מִן הַחוֹמָה וְנִפְתָּלִי שְׁלִישִׁי מֵאַחֲרֵיהֶם. וַיִּשְׂמְעוּן וְלֹא כָּבָשׁוּ וַעֲלוּ מֵעָרֵב וַחֲמִשְׁתָּן הַשְּׁעוֹ וְלֹא נָתְנוּ לָהֶם יָד לַעֲמֹד וְהָרָגוּ בָּהֶם רַבִּים הָרוּגִים עַד זְמַן שֶׁהָיָה מוֹשֵׁד נָחַל שֶׁל דָם מִדָּמָן. וְלְכָדוּ הָעִיר בַּעַת נְטָה הַשְּׂמֵשׁ לְמַעֲרָב וְהָרָגוּ כָּל הַגִּבּוֹרִים בַּיּוֹם הַהוּא וְהוֹצִיאוּ אֶת הַשִּׁבְיָ וְהִלְכוּ וַיָּפְשׁוּ מַחוּץ לָעִיר מִשּׁוֹם שֶׁיִּנְגְּעִים הָיוּ.

בַּיּוֹם שֵׁשִׁי נִתְקַבְּצוּ כָּל הָאֲמּוֹרִיִּים וּבָאוּ אֶצְלָם בְּלֹא כְּלִי מִלְחָמָה וְהָיוּ מְשִׁתְּחִיִּים לָהֶם וּבִקְשׁוּ מֵהֶם שֶׁיַּעֲשׂוּ שְׁלוֹם וְאִזּוּ עָשׂוּ עִמָּהֶם שְׁלוֹם וְנָתְנוּ לָהֶם מִתְּנָה וְלְכָל אֶרֶץ חֲרָרִיָּה, וְאִזּוּ עָשָׂה יַעֲקֹב עִמָּהֶם שְׁלוֹם וַיִּשְׁלַחוּ לְבָנָיו יַעֲקֹב כָּל הַצֹּאן שֶׁשָּׁבּוּ מֵהֶם שְׁנַיִם בָּאֶחָד, וְנָתְנוּ לָהֶם מִסֵּה וְהִחְזִירוּ לָהֶם כָּל הַשִּׁבְיָ, וְנָטָה יַעֲקֹב לְתַמְנָה וְיְהוּדָה לְאַרְבֵּאל וּמִשָּׁם וְהִלָּאָה עָמְדוֹ בְּשְׁלוֹם מִן הָאֲמּוֹרִיִּים...

THE COMING OF THE ISRAELITES

Philistine warrior

Fortress of "The Canaan"
Egyptian name for Gaza

THE EXODUS

